सारस्वतमन्त्रः ऐन्द्रमन्त्रश्च सूत्रोक्तक्रमेण अनुषङ्गशेषपूरणाभ्यां योजनीयः॥

अथ सादनमन्त्रानाह। "एष ते योनिर्मोदाय त्वा। आनन्दाय त्वा महसे त्वा" इति। सूत्रोक्तक्रमेण गृहत्रयं सादने योजनीयम्॥

कल्पः। षण्णामनुवाकशेषेण अध्वर्युर्यजमानश्चोपतिष्ठते, उत्तरेण चानुवाकेनेति। तत्रानुवाके शेषे चत्वारि यजूंष्याह, "ओजोऽस्योजो मयि धेहि। मन्युरसि मन्युं मयि धेहि। महोऽसि महो मयि धेहि। सहोऽसि सहो मयि धेहि" इति। ओजो बलं, मन्युः दीप्तिः, महः पूजा, सहोऽभिभवित्वम्। हे द्रव्यविशेष त्वमुक्तैर्गुणैर्युक्तोऽसि, अतोऽपि मय्येव तान् सम्पादय॥

अथैकामृचमाह। "या व्याघ्रं विषूचिका। उभौ वृकञ्च रक्षति। श्येनं पतत्रिणꣳ सिꣳहम्। सेमं पात्वꣳहसः" इति। भुक्तान्नं जरणविरोधिव्याधिविशेषो विषूचिका, तादृशी या व्याघ्रं वृकञ्चैव रक्षति। वृकोऽरण्यश्वा, व्याघ्रवृकयोः दीपनवाटवात् कदाचिदपि अजरणदोषो नास्ति, तथा सा विषूचिका श्येनाख्यं पक्षिणञ्च सिंहञ्च रक्षति। तयोरपि नास्ति या व्याधिः सा व्याघ्रादिरक्षिका विषूचिका इमं यजमानम् अंहसः पापफलाद्व्याधेः पातु॥

अथ यजुर्द्वयमाह। "सम्पृचस्थ सम्मा भद्रेण पृङ्क्त। विपृचस्थ वि मा पाप्मना पृङ्क्त" [५] इति। हे इन्द्रपात्रस्थद्रव्यविशेषाः यूयं द्रवत्वेन स्वभावतः सम्पर्कशीलाः स्थ, अतो मां